

عنوان مقاله:

اصول طراحی منظر متمرکز در باغ ایرانی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و پنجمین همایش معماری و شهرسازی پایدار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سیدمحمد رضا خلیل نژاد - استادیار، معماری منظر، دانشگاه بیرجند

پیمان گلچین - مربی، مهندسی طراحی محیط زیست، دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

در دو دهه گذشته، علاقه جهانی به کشاورزی شهری به سرعت در میان شهروندان، مسئولین شهرها و محققان افزایش یافته است. مطالعات اخیر نشان می دهد که دسترسی عمومی و بدون محدود به درختان میوه شهری می تواند اثرات اجتماعی و زیست محیطی متنوع و مستقیمی برای شهروندان داشته باشد، این پژوهش قصد دارد تا با عنایت به اهمیت موضوع کشاورزی شهری و با توجه به خلاء معرفی اصول کاربردی و بومی طراحی محوطه های چند عملکردی با تاکید بر امکانات شهری در کاشت و توسعه گیاهان متمرکز و درختان میوه با بررسی باغ های تاریخی ایران علاوه بر درک عمیق تر الگوهای تاریخی معماری منظر، به معرفی اصول بومی و محلی مناسب معماران منظر بپردازد تا بر مبنای آن طراحان منظر بتوانند گونه های بومی منظر کشاورزی شهری را هم احیا و حفاظت و هم برنامه ریزی و طراحی نمایند، لذا این مطالعه با دو روش تحقیق در طراحی و مرد پژوهی (مقایسه برون مودی) با انجام مطالعات میدانی در هفت باغ تاریخی در سه استان مختلف (خراسان جنوبی، کرمان و یزد) به انجام رسیده به نحوی که نگارنده در پی شناسایی و تحلیل معیارهای فضایی طراحی منظر چند عملکردی بر اساس سنت ایرانی است. در انتها، بر اساس دسته بندی ویژگی های فرمی- فضایی و نظام کلیدی منظر متمرکز در باغ های مورد مطالعه، مجموعه ویژگی ها و عوامل بصری فضایی در قالب 4 اصل طراحی منظر متمرکز (اصل تفکیک فیزیکی، اصل اختفای نسبی، اصل ترکیب بصری و اصل تداوم فضایی)، معرفی شدند.

کلمات کلیدی:

منظر متمرکز، کشاورزی شهری، باغ ایرانی، منظر چند عملکردی، معماری منظر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1001390>

